

TEODORINI, ELENA

Soprană

N. 25 mart. 1857, Craiova - m. 27 febr. 1926, București.

Fiica lui Theodor Teodorini și a Mariei Teodorini.

Studii la Conservatorul din Milano (1871-1874).

Și-a început cariera artistică în București, în *Faust* (martie 1880).

A cântat în cele mai mari teatre din Franța, Italia, Spania, Portugalia, Brazilia, Argentina. În 1878 cântă la Scala din Milano în rolul **Valentinei** din *Hughenoții*, având un mare succes. A mai cântat la opera *San Carlo* din Neapole, *Constanzi* din Roma, *Massimo* din Palermo, apoi în Spania, Portugalia, Argentina, Brazilia. Și-a întrerupt cariera de cântăreață, în 1900, devenind o mare profesoară de canto la Milano, Paris, Buenos Aires și Rio de Janeiro și la Conservatorul din București (1924); bună pianistă și talentată desenateare.

A avut legături multiple și permanente cu viața artistică a orașului natal, Craiova. A restaurat teatrul craiovean, în cea mai mare parte, pe cheltuială proprie (1886); a angajat mari actori pentru îmbunătățirea trupei (1888); a onorat deschiderea stagiunii cu un concert propriu de neuitat.

În teatrul refăcut și reorganizat (din 1888 va purta numele de *Teodorini*) sub atenta sa grijă, a oferit publicului arii din operele de succes ale carierei sale: *Narcis*, *Carmen*, *Norma*, *Cavaleria rustică* (1898).

A susținut mai multe concerte la Craiova, chiar și după Concertul de adio dat pe scena Teatrului Național din București, la 14 februarie 1904.

În 1918 a susținut la Rio de Janeiro conferința *A arte do canto e a sua aprendizagem*.

Din 1992, Teatrul Liric din Craiova, un festival internațional organizat de această instituție, ca și un curs de perfecționare a interpreților lirici, îi poartă numele.

A fost numită prima voce a Europei din toate timpurile (G. Verdi).